

Sygnatura akt I C 1920/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 29.11.2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jaromir Antoszewski

Protokolant: Mariola Olechno

po rozpoznaniu w dniu 25.11.2013 r. w Jeleniej Górze sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. w M.

przeciwko M. K.

przy udziale interwenienta ubocznego (...) S.A w W. Inspektorat w J.

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. K. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w M. kwotę 11.060,16 zł (jedenaście tysięcy, sześćdziesiąt złotych, szesnaście groszy);

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1771 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18.09.2011r. powód (...) Sp. z o.o. w M. , reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika , wniósł o zasądzenie od pozwanych M. K. i (...) S.A. w W. kwoty 11060,16 zł tytułem odszkodowania wraz z kosztami procesu.

Uzasadniając roszczenie powód podniósł , iż w nocy z (...) na (...) w wyniku wiatru doszło do zwalenia się drzewa rosnącego na nieruchomości wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego pozwanej ad.1 , skutkiem czego było zniszczenie bramy wjazdowej na teren powoda oraz ogrodzenia. Z uwagi na konieczność utrzymywania ogrodzenia terenu firmy zmuszony był do jak najszybszej naprawy uszkodzeń . W konsekwencji poniósł z tym związane koszty w wysokości 11060,16 zł płacąc fakturę vat. Nadmienił , że pozwana M. K. nigdy nie wykonywała czynności pielęgnacyjnych czy innych mogących zapobiec zwaleniu się drzewa , drzewostan na jej nieruchomości jest stary , zaniedbany i powoduje zagrożenie dla pobliskich zabudowań oraz ludzi , a dopiero po zdarzeniu zwróciła się ona do Gminy P. o zgodę na przycięcie pozostałych drzew. Powód wskazał nadto na ubezpieczenie gospodarstwa pozwanej w ramach ubezpieczenia obowiązkowego rolników, zgłoszenie szkody za pośrednictwem brokera ubezpieczeniowego i odmowę wypłaty odszkodowania przez pozwanego ad.2 oraz potem pozwaną ad.1.

Postanowieniem z dnia 06.02.2013 r. umorzono postępowanie w stosunku do pozwanego (...) S.A. w W. wobec cofnięcia pozwu.

Pozwana M. K. przez swojego pełnomocnika Z. K. na rozprawie w dniu 18.04.2013 r. wniosła o oddalenie powództwa.

Na wniosek pozwanej swój udział w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego zgłosił pismem z dnia 11.09.2013r. (...) S.A. w W. .

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25.11.2013r. na podstawie art. 78 §2 kpc. oddalono opozycję powoda przeciwko wstąpieniu do sprawy interwenienta ubocznego (...) S.A. w W..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. prowadzi gospodarstwo rolne w M. . Jest ona objęta obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej rolników w (...) S.A. w W..

W nocy z (...) na (...) znajdujące się na terenie posesji – gospodarstwa M. K. spróchniałe, duże drzewo – lipa , zważyło się na bramę i ogrodzenie sąsiadującej z jej gospodarstwem firmy (...) Sp. z o.o. w M.. W wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu uległa część ogrodzenia, dwa lub trzy przęsła , podmurówki i metalowa brama wjazdowa z napędem elektrycznym. Naprawa ogrodzenia i bramy kosztowała firmę (...) Sp. z o.o. w M. 11060,16 zł.

Do lutego 2012r. M. K. nie dbała o swój drzewostan, nie przycinała znajdujących się tam drzew. Dopiero po zdarzeniu wystąpiła ona do gminy P. i w lutym 2013r. uzyskała zezwolenie na przeprowadzenie cięć pielęgnacyjnych drzew na posesji tj. 3 sztuk (lipy, jesionu i dębu) oraz przycięcie suchych konarów pozostałych drzew.

Dowód: zdjęcia k.8-22,

pismo Gminy P. k. 25,

Faktura vat k.23,

zeznania świadka D. wyrwa k. 61,

zeznania świadka K. K. k. 62,

przesłuchanie za powoda D. Ł. k. 62,

przesłuchanie pozwanej k. 93.

(...) Sp. z o.o. w M. zgłosiła szkodę w zakładzie ubezpieczeń M. K..

Pismem z dnia 17.02.2012r. (...) S.A. w W. odmówił przyznania odszkodowania przyjmując brak winy ubezpieczonej za zdarzenie i jego losowy charakter związany z działaniem żywiołu.

(...) Sp. z o.o. w M. odwołaniem z dnia 20.02.2012r. ponowiła swoje żądanie odszkodowania podnosząc odpowiedzialność M. K. za drzewostan na jej posesji , zwrócenie się przez nią do gminy po zdarzeniu o zgodę na wycinkę drzew z uwagi na ich zły stan oraz nie występowanie w dacie zdarzenia huraganu.

Pismem z dnia 09.03.2012r. (...) S.A. w W. podtrzymał swoje odmowne stanowisko.

Dowód: wydruk z poczty elektronicznej k.26,

pisma (...) S.A. w W. k.27,

29,

pismo powoda k. 28,

przesłuchanie za powoda D. Ł. k. 62,

przesłuchanie pozwanej k. 93.

Pismem z dnia 24.05.2012r. (...) Sp. z o.o. w M. wezwała (...) S.A. w W. do zapłaty kwoty 11060,16 zł powołując się na art. 50 ust.1 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych , Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

(...) S.A. w W. pismem z dnia 28.06.2012r. odmówił uwzględnienia żądania.

Pismem z dnia 25.07.2012r. (...) Sp. z o.o. w M. wezwała M. K. do zapłaty kwoty 11060,16 zł.

W odpowiedzi M. K. skierowała poszkodowanego do swojego ubezpieczyciela. , powołując się na art. 51 oraz art. 19 ust.1 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych , Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Żądana suma nie została zapłacona.

Dowód: pisma powoda k. 30-31, 33,

pismo (...) S.A. w W. k.32,

pismo pozwanej k. 34 ,

okoliczności bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 415 kc. : Kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Wg. art. 51 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych , Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych ubezpieczeniem OC rolników jest objęta odpowiedzialność cywilna rolnika oraz każdej osoby, która pracując w gospodarstwie rolnym w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z posiadaniem przez rolnika tego gospodarstwa rolnego.

W niniejszej sprawie bezsporny był fakt zwałenia się drzewa na ogrodzenie powoda, wyrządzona szkoda i jej wartość , brak poprzedzających zdarzenie czynności pielęgnacyjnych drzewostanu w gospodarstwie powódki. Sporna była przyczyna tego zdarzenia ,a co za tym idzie odpowiedzialność pozwanej za doznaną przez powódkę szkodę.

W toku postępowania dowodowego strony zawnioskowały dowody z dokumentów, zdjęć, zeznań świadków i przesłuchania stron. Pierwotnie zgłoszony przez powoda dowód z opinii biegłego dendrologa został cofnięty.

Ujawnionym dowodom ze zdjęć i dokumentów oraz zeznań świadków w zakresie wystąpienia szkody i jej zakresu, postępowania likwidacyjnego , braku dbałości o drzewostan przez pozwaną, Sąd przydał walor w pełni wiarygodnych środków dowodowych. Nie budziły one bowiem żadnych wątpliwości co do swojej autentyczności oraz zgodności z przedstawionym w nich stanem rzeczy. Wzajemnie korespondowały ze sobą, a ich treść zgodna była z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Nie zostały one nadto w toku postępowania skutecznie zakwestionowane przez strony procesu. Strona powodowa wykazała w ocenie sądu nie tylko fakt szkody ale i winę pozwanej poprzez zaniedbania w odniesieniu do stanu drzewa , jak też przyczynę szkody tj. w konsekwencji zniechęcań pozwanej upadek drzewa w skutek spróchnienia pnia. Ta ostatnia okoliczności widoczna jest na zdjęciach przedstawionych przez powoda. Widać na nich , że drzewo uległo złamaniu. Widoczny jest również stan spróchniałych w dużej części pnia i korzeni (w szczególności k. 8,12,15,16,18,19) . Pozwana nie podważyła w żaden sposób popartych przedstawionym materiałem dowodowym , twierdzeń powoda. Nie wykazała również aby upadek drzewa spowodowany był innymi przyczynami niż jego stan , w szczególności nie wykazała w żaden sposób aby to silny wiatr miał być taką przyczyną , czy taki wiatr w ogóle w dacie zdarzenia miał miejsce. W tamtym czasie nie doszło zarazem do upadku żadnych innych drzew.

Ustawowe określenie czynu niedozwolonego (art. 415 k.c.) obejmuje wszelkie czyny zasługujące na społecznie ujemną ocenę, jeżeli tylko wywołały one szkodę, polegającą tak na działaniu jak i zaniechaniu. Bezprawność zachowania w rozumieniu cyt. przepisu polega zaś na przekroczeniu mierników i wzorców wynikających zarówno z wyraźnych przepisów, zwyczajów, utartej praktyki, czy wreszcie zasad współżycia społecznego (vide : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1986 r. , sygn. akt IV CR 279/86 , LEX nr 530539). Prawo cywilne nie definiuje pojęcia winy. Przyjmuje się tu , że pojęcie to zawiera dwa elementy składowe: obiektywny i subiektywny. Element obiektywny oznacza niezgodność zachowania się z obowiązującymi normami postępowania - szeroko rozumianą bezprawność. Element subiektywny dotyczy stosunku woli i świadomości działającego do swojego czynu. Zatem winę można przypisać sprawcy tylko wtedy, kiedy istnieją podstawy do negatywnej oceny jego zachowania z punktu widzenia obu tych elementów (tzw. zarzucalność postępowania) (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2003 r., sygn. akt IV CK 32/02 , LEX nr 146462) . W prawie cywilnym można odróżnić dwie postacie winy tj. umyślną i nieumyślną – niedbalstwo. Wina umyślna ma miejsce gdy sprawca chce wyrządzić szkodę innej osobie - ma świadomość szkodliwego skutku swego zachowania się i przewiduje jego nastąpienie, celowo do niego zmierza) lub co najmniej świadomie godzi się na to . Wina nieumyślna występuje gdy sprawca wprawdzie przewiduje możliwość wystąpienia szkodliwego skutku, lecz bezpodstawnie przypuszcza, że zdoła go uniknąć albo też nie przewiduje możliwości nastąpienia tych skutków, choć powinien i może je przewidzieć. Z winą nieumyślną wiąże się brak zachowania wymaganej staranności jakiej można wymagać od sprawcy wykonującego określoną profesję , uwzględniając obowiązki, jakie na daną grupę zawodową nakładają przepisy prawne, pragmatyki zawodowe, kodeksy etyczne, ustalone zwyczaje. Wina, która mogła nie wystarczać do uznania, że pozwany popełnił przestępstwo, jest wystarczająca do uznania jego odpowiedzialności cywilnej. W świetle bowiem art. 415 k.c. nawet najmniejszy stopień winy sprawcy szkody wystarcza do obciążenia go odpowiedzialnością cywilną (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 października 1975 r. , sygn. akt I CR 656/75, LEX nr 7759).

M. K. prowadząc gospodarstwo rolne obligowana była do podejmowania czynności koniecznych dla zachowania takiego stanu drzew wchodzących w skład gospodarstwa , który nie stwarzałby zagrożenia dla innych podmiotów. Przez swoje niedbalstwo zaniechała sprawdzania stanu przedmiotowego drzewa oraz nie podjęła żadnych czynności pielęgnacyjnych ,pozwalających na ocenę i ewentualne wyeliminowanie zagrożeń jakie mogło spowodować i jakie ostatecznie spowodowało. Tym samym między zachowaniem , a właściwie brakiem wymaganego zachowania pozwanej a wystąpieniem szkody w postaci uszkodzenia ogrodzenia i bramy powoda zachodził związek przyczynowy uzasadniający jej odpowiedzialność deliktową.

W świetle powyższych zważeń i ustaleń powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną kwotę .

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowił art. 98 kpc. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążono pozwaną kosztami postępowania poniesionymi przez powoda w łącznej kwocie 177 zł. , w tym 1200 zł kosztów zastępstwa procesowego.